

Forandringer, at disse Folk ikke skulle lide Afbræk i deres borgerlige Stilling. Jeg kan derfor fuldstændig give min Tilslutning til dette Lovforslag, særlig til dets § 1.

Derimod kunde jeg overfor § 2 ønske enkelte Forandringer eller Tilføjelser. Jeg vilde gerne have, at Lovforslagets Rammer kunde udvides. Af ærede Medlemmer, der have talt før mig, er der jo antydning af enkelte andre Tilfælde, som de vilde have ind under denne Paragraf, og jeg kan godt slutte mig dertil. Jeg finder det rimeligt, at saadanne Folk, der enten ikke kunne komme ind i en Sygekasse, eller som blive udelukkede af en Sygekasse, blive indbefattede under denne Paragraf, og at heller ikke det Tilskud, som Kommunerne maa yde en Familie, medens Familieforsørgeren er paa Sygehuset af en af de Sygdomme, som her er nævnt, bør betragtes som Fattighjælp. Jeg skal dernæst ganske kortelig nævne, at det vilde være heldigt, om der til denne Hjælp blev ydet Tilskud fra Statskassen i Lighed med, hvad Tilfældet er efter Alderdomsunderstøttelsesloven. Hvorfor er man nemlig overfor Alderdomsunderstøttelsen gaaet over til, at Statskassen skal betale Halvdelen? Det er vist navnlig, fordi man vil have denne Udgift fordelt over et noget større Omraade, men vist ogsaa fordi man derved sikrer de paa-gældende en rigeligere Alderdomsunderstøttelse. Det samme vilde opnaas her, hvis Staten i mange af disse Tilfælde ogsaa betalte Halvdelen af Udgiften. Det vilde lette det for Kommunerne at yde disse Tilskud. Thi her i Paragraffen staar der nok, at det, som det offentlige udreder i disse Tilfælde, ikke skal betragtes som Fattighjælp, men der staar ikke, at det offentlige skal yde denne Hjælp. Og selv om man nu maa indrømme, at Kommunerne Landet over — ligesom det hele Samfund — blive mere og mere humane i deres Opfattelse af Fattiglovens Udførelse, er det dog alligevel en Støtte for Kommunerne Landet over, at de, naar de staa overfor saadanne Udgifter, som i de fleste Tilfælde ikke ere saa ringe, kunne trøste sig selv og deres Skatteydere med, at Halvdelen bliver betalt af Statskassen.

Naar man har nævnt, hvilke Udvidelser der kan ske med Hensyn til denne Paragraf, kunde jeg have Lyst til at nævne et Tilfælde til. Kunde der ikke være Tale om, at den Hjælp, der ydes under Barselfærd Ugen før og maaske indtil fire Uger efter, heller ikke skulde betragtes som Fattighjælp? Vi vide allesammen, at

i saadanne Familier, hvor Børneflokket ikke er saa lille i Forvejen og Fortjenesten er ringe, kan den Omstændighed, at en Hustru ikke kan arbejde synderlig i Tiden før og heller ikke i Tiden efter Barselfærd, have slemme Følger. Vi staa tidt overfor saadanne Forhold, hvor man kan sige sig selv, at her trængtes der virkelig til Hjælp. Kunde nu saadanne Forhold ikke ogsaa komme ind under denne Paragraf? Jeg ved nok, som jeg nævnte før, at det kan siges, at disse Folk jo kunne faa Hjælp af de nuværende Hjelpekasser, og det er for saa vidt rigtigt. Men naar vi se paa Statistikken Landet over, hvor store Tilskud der ydes til disse Hjelpekasser, ere disse Tilskud jo forfærdelig smaa og meget forskellige. I een Kommune gives der et rigeligt Tilskud dertil og i en anden et mindre. Men en Kommunekasse have vi jo i alle Kommuner, og naar en saadan Understøttelse ikke faar Fattighjælps Virkning, mener jeg ikke, det har stort at sige, om man bruger Kommunekassen i Stedet for Hjelpekassen.

Den første Taler, som havde Ordet her, udtalte i Slutningen af sin Tale, at han ønskede dette Forslag en hurtig Gang gennem Tingene. Jeg kan fuldstændig slutte mig dertil, kun at jeg kunde ønske, at Forslaget undergik saadanne Forandringer, som her ere antydede, og hvorom jeg for mit Vedkommende antager, at dette Ting let vil blive enigt, og som jeg derfor ikke tror kunne volde nogen som helst Ulempe i Retning af at forsinke dette Lovforslags Gennemførelse, saa at det ikke skulde naa at blive til Lov i denne Rigsdagssamling. Jeg vilde derfor meget anbefale, at Forslagets anden Paragraf fik saadanne Udvidelser, som fra forskellig Side ere nævnte, og jeg kan hverken tro, at det i nogen som helst Grad kan forsinke Lovforslagets Gennemførelse, eller at den højtærede Minister kan have noget derimod. Thi naar Forslaget fremkommer, som det nu er, er det netop, fordi den højtærede Minister selvfølgelig har indset, at Fattighjælpen skal være i saa høj Grad human, som det er muligt i Betragtning af, at der er mange Mennesker, som nu komme ind under Fattiglovens Virkninger, der, som jeg sagde før, ere fuldt ud lige saa værdige som de Folk, der komme ind under Alderdomsunderstøttelsesloven, og hvorfor skulde saa disse lide Skade paa deres borgerlige Rettigheder, naar de paa Grund af Sygdom eller andre Forhold ere ude af Stand til selv at kunne ernære sig?